COVID A ZRŮDY. PO VLÁDNÍ GENOCIDĚ ZŮSTALI MRTVÍ A ZLOMENÍ STAŘÍ LIDÉ. SRDCERVOUCÍ SVĚDECTVÍ SESTRY: „STAŘEČCI UMÍRALI STESKEM. NESMĚLI JSME POMOCI.“

- CZ24 News | 22. září 2021

ČESKO: Po vládní genocidě zůstali mrtví a zlomení staří lidé. Otřesné svědectví sestry z domova pro seniory. Hovoří Iva Vrbová, lídryně Volného bloku v Ústeckém kraji.

V minulosti jsme o vás slyšeli především v souvislosti s bojem proti islamizaci v Teplicích. Dnes se angažujete v barvách Volného bloku. Co je pro vás v současné době důležité? Myslíte, že pronikání islámu do ČR už není na pořadu dne?

Ale jistěže je. Děsí mne už jen představa, že pod rouškou současné situace probíhá infiltrace politického islámu do naší kultury mnohem intenzivněji a naprosto nekontrolovaně. Totéž se týká otázky nelegální migrace, která s tím úzce souvisí.

Ale tak jako žádný bojovník nikdy nic nevybojoval s pouty na rukou, tak ani my nemáme šanci, dokud jsme paralyzovaní současnou situací v naší zemi. Musíme se nejprve stát svobodnými, abychom se byli schopni postavit takovému nepříteli. A politický islám – to není žádný slabý nepřítel, to mi věřte. Pokud se jim postaví někdo, kdo si netroufne ani sundat náhubek v autobuse, kdo poslušně nechá šlapat po svých základních právech a svobodách, tak jim bude leda k smíchu. Nemůžeme si dovolit prohrát, ale jen jako suverénní národ můžeme tuto konfrontaci ustát.

Co nás tedy podle vás znovu učiní bojeschopnými?

V první řadě musíme uzdravit naši zemi. Jsme jako národ součástí kruté hry. Myslím tím totálně zdevastovanou ekonomiku země. Nevzdělané děti, které nemohly chodit do školy. Totálně segregovaný a rozeštvaný národ. Díky privilegiím pro očkované jsou znepřátelení členové rodin, očkované děti šikanují neočkované, firmy odmítají přijímat neočkované zaměstnance… a mohli bychom pokračovat dál. A to není zdaleka vše, nejděsivější jsou mrtví, které má tato vláda na svých rukou ve jménu covidového byznysu. A dokud dovolíme vlastní vládě dál zabíjet naše bezbranné, nikdy nebudeme dost silnými postavit se vnějšímu nepříteli.

Zabíjet? To jsou silná slova.

Ale přesně tak to je. Po celou éru tohoto covidového šílenství pracuji jako zdravotní sestra v domově pro seniory. To, co jsem viděla a zažila, se nedá nazvat jinak než vládní genocida. Když těmito zařízeními prošla vláda prostřednictvím svých krutých nařízení, zůstávali za ní mrtví a psychicky zlomení staří lidé. První bezprostřední příčinou jejich smrti byla nákaza, na kterou jsme jim nesměli dát známé a účinné léky. Lidé umírali na paralenu. Další ránu jim zasadila totální izolace od rodin, od těch, kteří pro ně často znamenali jediný důvod žít. Už tak oslabení stařečci psychicky kolabovali, přestávali jíst a v depresích umírali. Úplně sami. Zažila jsem klienta, který uprostřed covidu zemřel s negativním testem. Zkrátka tohle všechno psychicky neustál. Je frustrující se dívat na všudypřítomnou smrt a nesmět pomoci. Je šílené pak oznamovat příbuzným, že jejich maminka, otec,

babička nebo jiný blízký už není. Jednou, dvakrát, pětkrát, desetkrát…

To jim skutečně nikdo nepomohl? Co očkování? Vakcíny přece dostávali přednostně.

To ano, vakcíny ano, pomoc ne. Slíbili jim, že experimentální vakcína jim umožní opět normálně žít. Byla to lež. Přestože lidé v různých stupních demence podepsali „informovaný souhlas“ se svou vakcinací, zdaleka to tím neskončilo. Příbuzní už za nimi směli. Vakcinovaní, s testem, nebo krátce po covidu. S respirátorem, v rukavicích, zdržovat se pouze na pokoji. I oni byli státem vydíráni podobným způsobem jako stařečci. Chcete-li je navštěvovat, očkujte se, jinak vám život znepříjemníme testy a další šikanou. O účinnosti tzv. vakcín asi nejlépe vypovídají čísla. V tomto roce přestala sociální správa vyplácet výrazně vyšší počet starobních důchodů než v předchozím (covidovém) roce. Závěr si udělejte sami.

To je děsivé – co s tím? Kde vidíte cestu ven?

Tou jedinou cestou je tohle všechno zastavit. Učinit přítrž řádění těch, kteří bez váhání kosí životy bezbranných jen pro svůj tučný zisk. Pohnat k zodpovědnosti tyhle nelidské zrůdy. Tohle je mou prioritou, pokud bude VOLNÝ blok zvolen, a já dostanu příležitost se tomu postavit. Nejdu do politiky, abych byla dalším kývačem a hlasujícím na povel. Jsem naštvaná a rozhodnutá udělat v tom zatuchlém chlívku pořádný průvan. Bez ohledu na to, kolik úsilí mě to bude stát. Já si naprosto přesně uvědomuji význam slova poslanec – tedy poslaný těmi, za které má povinnost se bít. Bohužel ti, co nám teď v Parlamentu předvádějí, jak se kyne z našich peněz a šlape po naší důvěře, toho slova nejsou hodni. I proto je Volný blok v těchto volbách jedinou alternativou pro toho, kdo chce činy namísto prázdných slov. V současné době jedině Volný blok.